

RUDNIŠKA ČETRTINKA

LETNIK VI • ŠTEVILKA 2 • JULIJ 2009 • NAKLADA 4500 IZVODOV

GLASILO ČETRTNE SKUPNOSTI RUDNIK, MOL

Aktivnosti v Četrtni skupnosti Rudnik

Sestanek z županom v ulici Bena Zupančiča

Srečanje krajanov Četrtnne skupnosti Rudnik 2009

Uvodnik

mag. Andreja Troppan, glavna urednica

Tokrat z našo Rudniško Četrtno skupnostjo malce zamujamo. Kaj hitro nas je namreč ujelo tole poletje, ki se letošnje leto obnaša prav muhasto, aprilsko. Tudi sama tale svoj uvodnik pišem že med svojim dopustovanjem, pa vendarle upam, da boste tisti, ki ste prav tako kje daleč na dopustu, tole številko našega glasila prejeli (četudi čez nekaj tednov) in jo z zanimanjem prebrali.

Po vsaki številki namreč prejmemo kar nekaj telefonskih klicev, s katerimi se odzivamo na objavljene članke. Želimo si, da bi bilo takih odzivov čim več, saj s tem dobimo informacijo o branosti našega glasila. Ob tem se moram zahvaliti tudi našim »sodelavcem« iz društev in zavodov, ki nam poročajo o svojih aktivnostih.

Kot si boste lahko prebrali, vas letošnje leto vabimo kar na dve prireditvi hkrati; na prireditvi Srečanje krajanov Četrtno skupnosti Rudnik, ki bo 29. avgusta ter na 4. medobčinsko tekmovanje koscev in grabljic za pokal Ljubljanskega barja, ki bo letošnje leto prvič v Mestni občini Ljubljana in sicer 12. septembra. Upam, da se bodo naši predstavniki temu primerno pripravili ter opravili s konkurenco.

Vabljeni k udeležbi na obeh prireditvah ter navijanju za naše kosce in grabljice!

Še naprej pa veliko lepih poletnih dni, dobre volje in nasmejanih lic!

V NASLEDNJI ŠTEVILKI (JESEN 2009) BOSTE IZVEDELI:

- kako smo se imeli na prireditvi Srečanje krajanov Četrtno skupnosti Rudnik 2009
- kako smo se odrezali naši kosci in grabljice na IV. Medobčinskem tekmovanju
- ravnateljica OŠ Oskarja Kovačiča bo predstavila razvojne smernice šole
- kaj delajo naša društva

Ne pozabite, da vas bomo do naslednje številke obveščali preko oglasnih desk ter spletne strani:

http://www.ljubljana.si/si/mol/cetrtno_skupnosti/rudnik/default.html

VSEBINA

Aktivnosti v Četrtni skupnosti Rudnik	3
OLGA KOLAR - nova ravnateljica OŠ Oskarja Kovačiča	3
Sestanek z županom v ulici Bena Zupančiča	4
Za zdrav šolski vsakdan	5
Dan konjereje na Ljubljanskem barju 9. Maj 2009	6
Poletna raziskovalna šola BARJE 2009	7
Ustvarjalne delavnice	9
Valeta skozi oči mame in objektiv sestre	10
Enotna mestna kartica Urbana	11
Sežigalnici Spittelau in Simmering na Dunaju	12
IV. Medobčinsko tekmovanje koscev in grabljic za Pokal Ljubljanskega barja	14
Most čez Gruberjev prekop na Špici	15

RUDNIŠKO ČETRINKO SO ZA VAS PRIPRAVILI

Izdajatelj:

Mestna občina Ljubljana,
Četrtna skupnost Rudnik,
Pot k ribniku 20, Ljubljana
Tel: 01/428 03 45
Faks: 01/427 33 07
e-pošta: mol.rudnik@siol.net

Uredniški odbor: Andreja Troppan (glavna in odgovorna urednica), Gregor Verbinc, Katarina Juvanc Šinkovec, Metodij Rigler in Helena Židanek.

Številka izdaje: Letnik VI, številka 2, julij 2009

Naklada: 4500 izvodov

Glasilo prejmejo vsa gospodinjstva v Četrtni skupnosti Rudnik, MOL, brezplačno.

Rudniška Četrtna skupnost, glasilo Četrtno skupnosti Rudnik, je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 779.

Slika na naslovnici: Utrinek iz ribnika
FOTO: Ida Meglič

Aktivnosti v Četrtni skupnosti Rudnik

Robert Okorn, predsednik Sveta ČS Rudnik

Svet Četrtnih skupnosti Rudnik nadaljuje z delom na enak način kot do sedaj; zaznava problematiko, jo obravnava na odborih ter sklepe potrdi na sejah.

Kljub temu, da ima svet za svoje delovanje na razpolago malo finančnih sredstev, smo v lanskem letu z realizacijo plana malih del zadovoljili potrebe marsikaterega občana. Tudi letos smo pripravili seznam, ki vključuje postavitev klopi ob sprehajalni poti ob Galjevcu, dodatna pasja stranišča in koše za smeti ter nekaj dodatnih košenj, ki niso zajeta v rednem programu mesta. Plan malih del izvajajo pristojni oddelki Mestne občine Ljubljana.

In kako je na našem terenu?

V letošnjem letu so se končno pričela izvajati dela za ureditev Peruzzijske ceste. Začetek del je odprl kar nekaj vprašanj s krajanji, ki do sedaj niso bila razrešena. Če gledamo zadevo kot slab začetek del, bo menda dober konec, krajanji in ostali, ki uporabljajo to cesto, pa bodo končno pridobili širšo in varno cesto.

Industrijska cona oz. nakupovalno središče Rudnik se preko novega železniškega prehoda širi tudi na drugo stran proge, kjer se končuje gradnja trgovine Hofer, v samem nakupovalnem središču pa lahko menda kmalu pričakujemo prvo garažno hišo.

V Črni vasi so postajališča za novo progo MPP že pripravljena in čakajo na pričetek obratovanja. Zaključila so se tudi dela komunalnega opremljanja v Dolinškovi ulici.

V tem polletju je bil imenovan novi član sveta g. Aleš Vidmar. Imenovani so bili tudi nova ravnateljica Osnovne šole Oskarja Kovačiča, ga. Olga Kolar, ki je zamenjala dolgoletno ravnateljico Klavdijo Birso Marn ter novi komandir Policijske postaje Ljubljana-Vič, g. mag. Franc Marolt, ki je zamenjal g. Edvarda Cvetka.

Pred nami je dolgo in vroče (upamo, da bo tako) poletje, v katerem pa ne bomo le dopustovali, ampak bomo v sodelovanju s PGD Ljubljana-Barje in drugimi društvi pripravljali prireditev Srečanje krajanov Četrtnih skupnosti Rudnik, ki bo zadnjo soboto v mesecu avgustu 2009.

OLGA KOLAR - nova ravnateljica OŠ Oskarja Kovačiča

PRED POLETJEM JE FUNKCIJO RAVNATELJICE NA OŠ OSKARJA KOVAČIČA OD GOSPE KLAVDIJE BIRSE MARN, PREVZELA GOSPA OLGA KOLAR.

Gospa Kolar si je dodiplomsko izobrazbo pridobila na pedagoški fakulteti, kjer je leta 1994 diplomirala na smeri razredni pouk. Na OŠ Oskarja Kovačiča se je zaposlila leto kasneje in vse do leta 2000 poučevala na takratni predmetni stopnji šole, natančneje v 5. razredu osemletne šole. Od septembra leta 2001 dalje je opravljala delo vodje podružnične šole Rudnik. Prva leta je poleg vodenja poučevala v četrtem razredu osemletnega programa, kasneje pa je opravljala delo učiteljice v podaljšanem bivanju. V tem času je nadaljevala tudi z izobraževanjem, najprej je obiskovala šolo za ravnatelje in opravila ravnateljski izpit, potem pa nadaljevala s študijem in si pridobila podiplomsko izobrazbo z zaključenim specialističnim študijem na Fakulteti za management v Kopru. V vseh teh letih je znanje poleg šolanja, pridobivala preko številnih izkušenj v širokem spektru delovanja šole: sodelovala je v različnih projektih šole, štiri leta je bila članica sveta šole, nadaljnja tri pa je svet šole tudi vodila. Vodenje enote šole ji je v vseh letih prineslo številne izkušnje tako na področju dela z otroki, s kolegi, z zunanjimi sodelavci in s starši.

Gospa Kolar o problematiki prizidka...

Prejšnja ravnateljica šole, gospa Klavdija Birsa Marn, je v vseh letih službovanja intenzivno skrbela za napredek šole tako z vidika materialnih razmer, kot z vidika zagotavljanja kakovosti pouka, saj je želela omogočiti učencem najboljše pogoje za izobraževanje, učiteljem pa dobre razmere za delo. Sama si želim, da bi take možnosti učenci in učitelji imeli tudi v bodoče. Problematika prizidka je aktualna že več kot desetletje. Gospa Klavdija Birsa Marn si je vsa leta odločno prizadevala za njegovo izgradnjo. Zavedam se, da je prizidek k šoli zelo zahteven projekt, od katerega ne smemo odstopiti. Tako zaradi vseh prejšnjih, spoštovanja vrednih, naporov vseh, ki so se zanj borili, kot zaradi številnih otrok, ki si želijo več specialnih učilnic in prostora na šolskih hodnikih, kot zaradi strokovnih delavcev, ki potrebujejo prostor za kakovostno delo, kabinetov in specialne učilnice. In če se naslonim še na podatke iz Osnutka strategije vzgoje in izobraževanja v Mestni občini Ljubljana o predvidenih vpisih otrok

v naslednjih letih, ki kažejo izrazit pozitiven trend, je povsem jasno, da je to ena od prioritet na področju materialnih pridobitev šole v prihodnjih letih.

... in o ostalih izzivih, ki jo čakajo

Smo velika šola s številnimi, različnimi potrebami, željami in hotenji. Omenjenega sem se najbolj pričela zavedati ob prevzemu novih nalog. Hkrati se tudi zavedam, da sem na začetku svoje nove poti, da me čakajo številni izzivi in naloge. Želim si, da bi jim bila vedno kos. Menim, da v vsem tem konglomeratu interesov in želja učencev, staršev, učiteljev in drugih delavcev šole lahko z razumevanjem in sprejemanjem različnih stališč, dobršno mero pripadnosti in s konsenzom oblikujemo skupno pot. Tisto, ki bo našo šolo, še naprej in še bolj opredeljevala kot dobro, kakovostno in zaupanja vredno.

Sestanek z županom v ulici

Bena Zupančiča

Mojca Polak Williams

Če vas je pot slučajno kdaj zanesla na ulico Bena Zupančiča, potem verjetno poznate koga od nas, ki tu živimo. Gre namreč za slepo ulico, z vsega petnajstimi hišami, ki so jo krajani večinoma naselili v šestdesetih in sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. Sama sem se sem preselila leta 2002. Pritegnil me je mir in neposredna bližina mestnega središča, ki je oddaljeno le 15 minut hoda. Že od samega začetka me je motilo makadamsko cestišče, vendar mi je prodajalec zagotovil, da se bo ta problem v kratkem rešil. Kot veste, je v zadnjih letih 'naša četrť' dobivala vedno bolj urejeno podobo, tudi vse okoliške ulice so se asfaltirale in komunalno uredile, le ulica Bena Zupančiča je ostala prezrta, neurejena, nevdzdrževana in sedaj že skoraj neprevozna tako za avtomobile, kot za druga prevozna sredstva. Še posebno težko je po njej iti z otroškimi vozičkoma, ker so posamezne luknje tako globoke, da je za nadaljevanje poti potrebno prestaviti cel voziček. Stanovalci problem rešujemo različno, nekateri imajo ob vrtovih kupe peska in luknje posipavajo z njim, drugi jih posujejo z zemljo. Na posredovanje jih občasno posujejo tudi odgovorni iz Službe za vzdrževanje Mestne občine Ljubljana. Krajani smo se tako na Četrtni skupnosti Rudnik, kot na Mestni občini Ljubljana posamezno velikokrat zanimali, kdaj bo do asfaltiranja prišlo. Sama sem prvič iskala odgovor leta 2004 in se morala zadovoljiti z razlago, da za ureditev naše ulice sredstva še niso predvidena ter da bo potrebno počakati še nekaj

časa. Pozneje smo vsak zase še večkrat poskušali izvesti, kaj je potrebno narediti. Četrtna skupnost je bila s problemom seznanjena in je na osnutek Odloka o proračunu za leto 2008 podala pripombo, da naj se vključi tudi naša ulica, vendar pripomba ni bila upoštevana.

V letošnjem letu pa se je začelo premikati tudi pri nas. V aprilu smo združili moči in pripravili skupno pobudo,

s katero smo se obrnili na gospoda župana Zorana Jančkovića v času dneva odprtih vrat, ki so organizirani vsak prvi torek v mesecu. Gospod župan je imel za problem velik posluš. V dobrem mesecu dni je bil na ulici organiziran sestanek s strokovnjaki iz pristojnih služb mestne občine, predstavniki četrtna skupnosti in stanovalci, ki ga je vodil gospod župan.

Po kratkem ogledu ulice smo

se pogreli v hiši družine Modic. Gospod župan je povedal, da se bo ulico ne samo asfaltiralo, pač pa tudi v celoti komunalno uredilo. Prišlo je do čisto konkretnih dogovorov, na podlagi katerih bo MOL naročila idejna projekta za ureditev ulice v dveh variantah - obstoječi širini ceste ter v širši izvedbi. Rok priprave projektov je do konca meseca septembra. Krajani si bomo oba projekta ogledali na sedežu ČS Rudnik ter do konca oktobra potrdili primernejšega.

Gradnja komunalne infrastrukture v naši ulici pa je predvidena v letu 2010.

Na dan so prišli tudi drugi, še bolj pereči problemi. Ko so krajani pred sedaj že 30 leti odkupovali parcele, je gospod, čigar last je bila zemlja, nenadoma umrl, zemlja pa je prešla v last mestne občine. Nekaterim je dokumentacijo pozneje uspelo urediti, nekaterim pa ne. Gospod župan je povedal, da je sedaj pravi čas, da se stanje uredi in krajanom tudi dal ime in kontakt osebe z Oddelka za ravnanje z nepremičninami, na katero se lahko direktno obrnejo. Ponudil je tudi, da se krajani v primeru nadaljnjih težav, lahko obrnejo tudi direktno nanj.

Vse kaže, da bo drugo leto za nas prelomno in upajmo, da se bo hkrati s komunalno ureditvijo ulice rešilo tudi druge stiske krajanov.

Gospodu županu in vsem drugim iz Mestne občine Ljubljana ter Četrtna skupnosti Rudnik se zahvaljujemo, da ste si vzeli čas.

Upam, da bom drugo leto ob tem času lahko pisala nov članek, v katerem bodo fotografije asfaltirane ceste.

Za zdrav šolski vsakdan

mag. Tatjana Šček Prebil, prof., ravnateljica Živilske šole

NAŠEGA PLANETA NISMO DOBILI V LAST, NA NJEM LE GOSTUJEMO.

V družbi izginjajo vrednote, ki prispevajo k čistejšemu okolju. Spoznanje, da nas nekatere podnebne spremembe vse bolj ogrožajo in so nepopravljive, nas je spodbudilo, da tudi na Živilski šoli začnemo intenzivno osveščati dijake in širšo javnost o pomenu in kvaliteti ohranjanja zdravja in čiste ga okolja. Ker želimo dvigniti odgovorno ravnanje in narediti korenit premik pri vrednotah in normah, smo se v letošnjem šolskem letu vključili v evropski projekt in postali EKOŠOLA.

»Eko šola kot način življenja« je projekt, ki uvaja načrtno in celostno okoljsko vzgojo v osnovne in srednje šole. Skupaj gradimo vrednote za odgovoren način našega bivanja na tem planetu. Z metodološko dodelanim in mednarodno primerljivim modelom ter možnostjo med predmetnega povezovanja znanja za življenjske razvijamo odgovorno ravnanje z okoljem in naravo.

Vedno bolj se moramo zavedati, da je temelj odgovornega odnosa do okolja izobraževanje, ki ni le posredovanje in pridobivanje znanja, ampak dejavno spreminjanje kulture obnašanja in ravnanja. Zavedanje, da bodo današnji dijaki lahko vplivali in sprejemali pomembne odločitve že v bližnji prihodnosti, je eno

izmed temeljnih načel projekta, ki je začel z nalogo "Posadimo 10.000 sadnih dreves". Slovenski eko šolarji bodo v okolici osnovnih in srednjih šol, vrtcev in domov Centra šolskih in obšolskih dejavnosti posadili 10.000 slovenskih avtohtonih vrst sadnega drevja. S to akcijo bomo skupaj pripomogli k ohranjanju avtohtonega biotopa in eko šolarjem omogočili, da bodo na šolskih vrtovih spoznavali vse skrivnosti gojenja sadnih dreves in jeseni pobirali sadove svojega dela.

Na **Živilski šoli, enoti Biotehniškega izobraževalnega centra Ljubljana**, so skupaj z vodstvom šole in skupino dijakov 23. marca posadili prva drevesa **minister za okolje in prostor g. Karl Erjavec, nacionalna koordinatorica eko šol ga. Nada Pavšer** in članica uprave **Poslovnega sistema Mercator, d.d., ga. Mateja Jesenek**.

S skupnimi močmi bomo popestrili biotsko pestrost dežele in vsaj delno vplivali na blažitev podnebnih sprememb. Prepričani smo, da s takim načinom delamo nekaj koristnega za nas in naravo. V okviru akcije, ki jo finančno podpira Mercator, bodo v mesecu dni v okolici 350 slovenskih ekošol posadili 1.070 sadnih dreves.

Dan konjereje na Ljubljanskem barju

9. Maj 2009

Vojko Erjavec

Maj, mesec cvetja, ljubezni in novega življenja. Čas, ko narava poskrbi za svojo samohranitev. Le mi, (ljudje ?) smo tisti, ki njena prizadevanja po obstoju in življenju stalno in vztrajno uničujemo s svojim pohlepom, razsipništvom in svinjarijo. Vendar, narava bo poskrbela za svojo samoočiščenje, le mi tega ne bomo preživeli.

To je tudi mesec prireditev na prostem. Člani Konjerejskega društva Barje smo v okviru naše tradicionalne prireditve DAN KONJEREJE NA LJUBLJANSKEM BARJU priredili srečanje članov, njihovih družin in simpatizerjev društva. Srečanje je potekalo v Podpeči, kjer smo se lahko stari znanci in prijatelji pogovorili o vremenu, babjih vražah in morda rekli katero tudi o konjereji. Da pa se nam grlo ne bi pregrelo, smo ga pridno zalivali in hladili – vsak po svoje! V zavetju kolibe, pod veliko marelo je po ogromnem kotlu spretno veslal mojster kuharlice Sebastjan. Iz njega (kotla) so se širile omamne vonjave. Kljub prekrokani noči nam je Seba s pomočniki skuhal ču-

dovito mojstrovino- bograč, ki je bil res enkrat in nepozaben. Hvala ti, Sebastjan!

Pihal je prijeten vetrič, ki nas je hladil, ekološko ozaveščenemu kmetu na traktorju v bližini pa je pomagal pri trosenju nekakšne naravi prijazne kemikalije. Oblake te svinjarije je veter odnašal na sosednje, nepokošene cvetoče travnike. Uboge čebele.

Postavljena je bila tudi obora s poniji, kjer je v brezdeldju, utrujen od naporov, skupaj s Pepco, Cvetko, Micko in Cilko dremal oskrbnik živali Sašo Jere, zaman čakajoč na otroke, ki bi želeli jezdit.

Za vrhunec srečanja pa so nam člani sekcije vpreg KD-Barje prikazali hitrostne dirke ponijev. Neverjetno, kako hitri znajo biti ti konjički v pravih rokah..

Še nekaj o sami prireditvi! Pripravili smo jo za približno 130 ljudi in jo organizacijsko tudi brežhibno izvedli. Razposlali smo 120 osebnih vabil in razobesili nekaj plakatov. Vreme je bilo primerno. Medijsko ni bila podprta, ker nismo hoteli prirediti vseljudske veselice. Zakaj je bila udeležba pod pričakovanjem, bomo poizkušali ugotoviti v prihodnje.

Opozoril vas bi rad še na dve jesenski prireditvi in sicer S KONJI PO LJUBLJANSKEM BARJU v soorganizaciji s Srečanjem krajanov četrtne skupnosti Rudnik in TEKMOVANJE GRABLJIC IN KOSCEV v organizaciji Zavoda za ohranjanje kulturne dediščine- Barje, kjer bomo prikazali kmečka vozila, stroje, pripomočke in določena dela naših prednikov. Prireditvi bosti potekali v prvi polovici meseca septembra.

Poletna raziskovalna šola BARJE 2009

Genija Simončič

Na OŠ Oskarja Kovačiča že od leta 1993 izvajamo poletno raziskovalno aktivnost, pri kateri šolarji spoznavajo značilnosti Ljubljanskega barja in njegov pomen za minule rodove, sedanje prebivalce in tiste, ki bodo na tem področju živeli in delali v prihodnosti.

Poletne raziskovalne šole BARJE so nekakšen bienale, saj jih izvajamo večinoma vsako drugo leto. Interes otrok in staršev pa nas vzpodbuja k razmišljanju k vsakoletnemu raziskovanju Ljubljanskega barja ob koncu meseca junija.

V poletno raziskovalno šolo BARJE 2009 se je prijavilo 20 otrok različnih starosti in z različnih šol; delo z njimi smo diferencirali tako, da smo oblikovali skupino najmlajših iz 3. razreda, skupino srednje starosti iz 5. in 6. razreda ter skupina starejših iz 8. in 9. razreda. Pri raziskovanju smo otroke vodile mentorice z OŠ Oskarja Kovačiča, ki delamo na področjih fizike, kemije, biologije, zgodovine, geografije, športa, slovenščine in šolske prehrane. Naše raziskovanje so obogatili tudi zunanji sodelavci: z Inštituta Jožefa Štefana, iz Prirodoslovnega muzeja ter z Biotehniškega izobraževalnega centra.

Vsi udeleženci BARJA 2009, otroci in mentorji, smo ob zaključku dobili zgoščenko s stotinami fotografij, ki smo jih naredili mentorji pri delu z otroki. Tu pa je manjši izbor fotografij, ki vam bo nazorno prikazal nekaj utrinkov iz življenja in dela na Poletni raziskovalni šoli BARJE 2009.

Ker raziskujemo Ljubljansko barje, je simbol naše poletne šole Krim z anteno, soncem in barjem ob vznožju.

Ker raziskovanje za šolarje organiziramo na OŠ Oskarja Kovačiča, dodamo tudi znak šole – žaba s knjigo.

PONEDELJEK, 29. JUNIJ 2009

V Kuclarjevem kamnolomu pri Lesnem brdu smo si lahko živo predstavljali, kako se je pred milijoni let lava valila preko pobočij in se pri tem ohlajala. Z geologom smo si na obrobju Ljubljanskega barja ogledali tudi vhode v opuščene rudnike na Plešah in Orlah; zdaj vemo, zakaj se ta predelu Ljubljane imenuje Rudnik.

V Cankarjevi rojstni hiši smo pregledali celoten rodovnik in v njem našli zapisanega tudi pisatelja. Kasneje smo se v šoli pogovarjali o Cankarju in Minattiju, ki je pisal pesmi tudi o Ljubljanskem barju.

TOREK, 30. JUNIJ 2009

Na razstavi Ljublanica v Mestnem muzeju smo se v novem drevaku počutili skoraj tako kot pravi koliščarji. Ko smo se vrnili v šolo, smo se tam o življenju koliščarjev pogovorili in o njih tudi mnogo zanimivega prebrali.

Pri raziskovanju na Ljubljanskem barju smo našli organizme, ki smo jih lahko opazovali in proučevali v šoli pod lupo. Na terenu smo nabrali tudi vzorce različnih prsti in pri poskusih ugotavljali njihove fizikalne in kemijske lastnosti.

SREDA, 1. JULIJ 2009

Posebno doživetje za otroke in odrasle je obročkanje ptic, ob katerem nam ornitolog pripoveduje resnične zgodbe o svojem delu s pticami. Lepo je ujeto ptico pobožati in jo potem spustiti, da odleti.

Ob zaključku Poletne raziskovalne šole BARJE 2009 so otroci na zaključni prireditvi predstavili staršem in ostalim povabljenim svoje delo: delo na terenu – na Ljubljanskem barju, delo v šoli, ko so izvajali poskuse, brali, se pogovarjali. Vsak dan so imeli čas tudi za športne aktivnosti in počitek, nekateri pa so spekli slastno pecivo, ki smo ga lahko degustirali tudi mentorji in starši. Na zaključni prireditvi so mladi raziskovalci prejeli priznanja za svoje delo na BARJU 2009.

To je le šest utrinkov, šest fotografij, ki dajo slutiti delo mladih raziskovalcev na mnogo področjih. Celotno dogajanje bolj podrobno in natančno opišemo in obogatimo z mnogimi fotografijami v Kroniki šole in v Kroniki poletnih raziskovalnih šol BARJE.

Poročilo zapisala koordinatorka dela na Poletni raziskovalni šoli BARJE in mentorica mladim raziskovalcem na področju biologije in kemije Genija Simončič.

Ustvarjalne delavnice

Adventni koledarji

Ob izdelavi čestitke je vedno nered na mizi

Keramični lončki dobijo novo podobo

Novoletni okraski

Slike in koledarji

Škatlice

Velikonočna delavnica

V PGD Barje

Delavnica izdelave nakita

Od jeseni do pomladi so v Četrtni skupnost Rudnik zopet potekale brezplačne ustvarjalne delavnice. Ob sobotah dopoldne smo izvedli sedem delavnic. Izdelovali smo adventne koledarje, čestitke, okraske, škatlice, obdelovali smo keramične lončke, izdelali slike iz lesa in končali z velikonočno delavnico. Pred novim letom smo imeli tudi drugo »gostujočo« delavnico in sicer smo le-to organizirali v PGD Ljubljana-Barje. Dekleta in fantje (slednji so bili zelo zagnani) so izdelali lastne okraske in nato okrasili svoj prostor. S tistimi dekletki, ki so imele čas nekaj popoldnevov med tednom, pa smo se naučili

izdelati nakit. Ustvarjalne delavnice bodo potekale tudi v prihodnje, z začetkom konec oktobra. Če se jih želite udeležiti, pokličite na sedež ČS Rudnik, pišite na elektronsko pošto ustvarjajmo@gmail.com ali pokukajte na blog <http://ustvarjajmo.blog.siol.net> in pustite komentar.

Še prej pa vas vabimo, da nas obiščete na prireditvi »Srečanje krajanov ČS Rudnik 2009«, 29. avgusta, kjer bomo pripravili delavnico ter imeli bazar naših izdelkov.

Katarina Juvanc Šinkovec

Valeta skozi oči mame in objektiv sestre

mama

Vsi urejeni, polni mešanih občutkov in v veselem pričakovanju, smo se odpravili na valetu našega drugorojenca. Med iskanjem parkirišča, se mi je pred očmi odvrtel film, kako sem se skupaj s sinom na prvi šolski dan peljala po obvoznici proti izvozu Moste in zaradi nepozornosti, da je spremenjena prometna ureditev, tiščala na plin in se zapeljala po novo odprti avtocesti proti Domžalam. Saj veste, prvi šolski dan, prelomnica v življenju tako otroka kot staršev,... Skratka, po domače rečeno, »falila« sem odcep in se veselo peljala do izvoza za Domžale. Ne sprašujte, kako je bila videti vožnja nazaj! No, uspelo nama je, da sva točno ob 9.00 uri stala poleg očka in brata v veliki avli OŠ. Ker pa je bila pot na drug konec Ljubljane vendarle prenaporna in obvezujoča, smo se odločili, da se naš sin v drugem razredu prešola na OŠ Oskarja Kovačiča (podružnična šola na Rudniku). Novi prijatelji, nova znanstva in velika vedoželjnost so pripomogli k temu, da smo se počasi »zlili« z novim okoljem. Leta so tekla, iz podružnične šole so učenci šli najprej na Galjevico, kjer je bila včasih krajevna skupnost, potem pa so šolanje nadaljevali v glavni stavbi te osnovne šole na lokaciji Ob dolenski železnici. Novi učitelji, nekaj novih sošolcev, šport, raziskovanje,... pa so minila leta kot bi mignil, in sedaj smo tu, pred vrati dvorane, kjer bo potekala valeta.

Zagledam sinove sošolce in sošolke, nekatere med njimi v vsej njihovi opravi v prvem trenutku niti ne prepoznam. Iz zagate me reši le to, da poznam večino staršev in s pomočjo njih prepoznam kam sodijo učenci, čigavi so.

Protokol valeta me sicer vse preveč spominja na maturitetni ples in prav nič na mojo valetu, ko smo »praznje« oblečeni prišli v šolsko telovadnico skupaj s starši in se kar tam poslovili od našega šolanja.

No, ja, drugi časi, pravijo moji otroci. Bo že res, včasih moram tudi sama preveriti svoj EMŠO.

Skratka, valeta se je pričela.

Predstavili so se nam učenci vseh devetih razredov, prisluhnili smo nagovoru devetošolke in si ogledali, kaj so se naši otroci naučili na plesnih vajah. Svoje plesno znanje pa smo morali potem pokazati tudi starši, saj je sledil ples z mami oz. očeti.

Prvič se je v svoji novi vlogi predstavila ravnateljica Olga Kolar, ki je v svojem govoru zaželela vsem učencem veliko sreče na njihovi nadaljnji poti.

Prireditve se je zavlekla tja proti polnoči. Utrujeni od vročine, s polnimi želodčki tortic in zavedanjem, da je res nepreklicno konec nekega pomembnega obdobja, smo odšli domov; nekateri učenci s svojimi starši, nekateri pa so nadaljevali druženje pozno v noč ....

Enotna mestna kartica Urbana

www.jh-lj.si/holding/urbana

ENOTNA MESTNA KARTICA URBANA JE BREZKONTAKTNA PAMETNA KARTICA NAMENJENA PREBIVALCEM IN OBISKOVALCEM LJUBLJANE. PLAČILO Z URBANO BO NAJPREJ UVEDENO NA MESTNIH AVTOBUSIH, KASNEJE BO V SISTEM VKLJUČENO ŠE PLAČEVANJE PARKIRNINE NA BELIH CONAH IN PARKIRIŠČIH V UPRAVLJANJU JAVNEGA PODJETJA LJUBLJANSKA PARKIRIŠČA IN TRŽNICE. V SISTEM SE BO VKLJUČILO TUDI PLAČEVANJE VZPENJAČE NA GRAD IN STORITEV V KNJIŽNICAH. KASNEJE BO MOŽNO TUDI PLAČEVANJE KULTURNIH PRIREDITEV IN OBISKOV MUZEJEV.

VREDNOSTNA KARTICA URBANA bo nadomestila sedanje plačevanje z žetoni in gotovino na avtobusih mestnega prometa, kasneje pa poleg tega omogočala tudi plačevanje parkiranja, vzpenjače na grad in storitve Ljubljanskih knjižnic.

Pri vožnji z mestnim avtobusom bo ta kartica omogočala brezplačno prestopanje v roku 90 minut od plačila prve vožnje.

Vrednostno kartico bo možno napolniti z dobroimetjem v vrednosti od 1 do 50 EUR.

Vrednostna kartica bo prenosna in jo bo lahko uporabljal vsakdo za plačevanje navedenih storitev.

TERMINSKA KARTICA URBANA bo nadomestila sedanje mesečne vozovnice za vožnjo z mestnim avtobusom in bo omogočala neomejeno število voženj v mesečnem obdobju.

Kartica ne bo prenosljiva.

Prva izdaja terminskih kartic URBANA se bo vršila v potniških centrih LPP na Celovski cesti 160 in Slovenski cesti 56. Za prvo pridobitev kartice bodo potrebni enaki dokumenti, kot doslej za pridobitev mesečne vozovnice. Fotografija ne bo potrebna.

Namesto nakupa mesečne nalepke se bo veljavnost kartice s plačilom izbrane tarife (šolska, za upokojece, za občane) podaljšala na Urbanomatu, v kioskih Delo Prodaja, turistično informativnih centrih ali v enem od potniških centrov LPP.

Imetnik terminske vozovnice bo prav tako lahko na terminsko kartico naložil določeno vrednost in jo uporabljal tudi za plačevanje drugih storitev, ki so vključene v enotno mestno kartico Urbana.

»Urbanomat« v NS Rudnik

»Urbanomat« pri strelišču ob Dolenjski cesti

Sežigalnici Spittelau in Simmering na Dunaju

Katarina Šinkovec

15. APRILA 2009 SMO BILI PREDSTAVNIKI LJUBLJANSKIH ČETRNIH SKUPNOSTI IN TE TOL-A POVABLJENI S STRANI MESTNE OBČINE LJUBLJANA, NA STROKOVNO EKSKURZIJO. OBISKALI SMO DVE SEŽIGALNICI NA DUNAJU, **SPITTELAU** IN **SIMMERING**.

Čeprav je bila ura zelo zgodnja, saj je bil odhod iz Ljubljane ob 4.30 h zjutraj, smo bili vsi pravočasno zbrani. Ker smo malce zamujali s prihodom na Dunaj (obtičali smo v prometnem zamašku v jutranjem Dunaju), smo kar hitro odšli na predstavitev prve sežigalnice, **Spittelau**. Po dobrodošlici so nam predstavniki mesta razložili zgodovino in sedanost sežigalnice.

Sežigalnica Spittelau se nahaja v devetemu okraju Dunaja v samemu središču mesta in je ena od treh objektov za sežiganje smeti na Dunaju. Je megalomanski objekt, v katerem se sežiga cca. 260 000 ton odpadkov na leto. Zgrajena je bila že leta 1971, da bi ogrevala splošno bolnišnico. Kmalu so ugotovili, da lahko odpadke koristno uporabijo tudi za širše področje Dunaja. Seveda je bila s strani prebivalcev sprva sežigalnica, ki je locirana sredi mesta, negativno sprejeta. V času idejnega projekta in gradnje objekta ni bilo pretiranega negativnega odziva s strani prebivalstva. Tudi druga najmočnejša stranka tega okrožja, stranka Zelenih, ni nasprotovala preveč, ker v času izgradnje sežigalnice ni bila še močna stranka. Danes pa to sploh ni več problem, ker so dokazali, da sežigalnica v mestu nima negativnih učinkov na bližnje prebivalstvo, zato tudi ni več problem, da se ljudje ne bi selili v bližino sežigalnice. Ljudje se sežigalnice »ne bojijo« več. In to predvsem zaradi dveh razlogov – sežigalnica je v državni lasti in s tem tudi primerno vzdrževana ter zaradi merilnih instrumentov za merjenje izpušnih plinov, ki se nahajajo na 100 m, v razširjenem zlatem delu, 130 m visokega dimnika (spominja na kakšno restavracijo z razgledom ali na minaret mošeje), kjer lahko vsak trenutek odberejo emisije v zraku ali pa vrednost le teh preverijo na internetni strani.

Leta 1987 je bilo v požaru uničeno več kot 50% objekta. Ko so jo po 2,5 letih obnavljali so se odločili, da jo optično polepšajo. K sodelovanju so povabili znanega arhitekta in slikarja Friedricha Hundertwasserja (Friedensreich Regentag Dunkelbunt

Hundertwasser), ki je znan po malce nenavadnih podobah svojih stavb. Tako je sežigalnica dobila novo umetniško zunanjo podobo in bila hkrati tudi tehnološko modernizirana v skladu z zakonodajo in strožimi predpisi o emisijah snovi. Dobili so strožje zakone, zato so mogli vgraditi filtre za dimne pline, ki se izločajo pri termični obdelavi. Vodstvo sežigalnice je s ponosom poudarilo, da vrednosti emisij nikoli ne dosežejo zakonsko predpisanih mejnih vrednosti in so vedno javno dostopne na spletu.

Danes se pridobljena toplotna energija (460 MW letno) izkorišča za ogrevanje okoli 300 000 stanovanj mesta Dunaj in tudi nekaj javnih zgradb, skupaj cca 6.000 ljudi (za to bi drugače potrebovali 10 elektrarn). Toplovod je dolg 1.100 km. Del toplotne energije se uporabi za pridobivanje električne energije (40.000 MWh letno) za potrebe samega objekta, višek električnega toka pa oddaja v javno energetsko omrežje.

Ob vhodu, kjer kamioni vozijo smeti

Nekaj tehničnih zanimivosti:

Dnevno v sežigalnico pripelje 250 tovornjakov, ki poberejo smeti po mestu. Vsak tovornjak pripelje 1 tono odpadkov (treba je poudariti, da z ozaveščanjem ločevanja odpadkov pričenjajo že pri otrocih in sicer že precej let, zato je ozaveščenost ločevanja odpadkov pri Dunajčanih velika), kar pomeni, da v eni uri pripeljejo do 18 ton odpadkov, kotel za sežiganje pa

Najprej imajo smeti, nato dobijo žlindro, pepel in filtrirno pogačo

Roka, ki prenaša odpadke v sežig

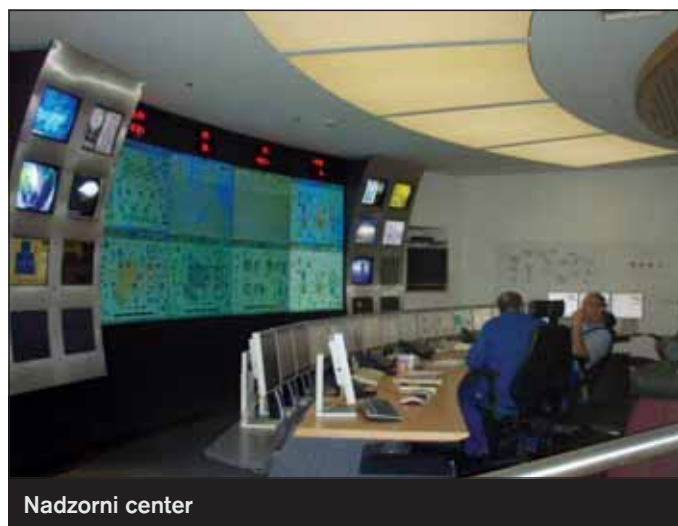
gori neprekinjeno, 24 ur. Temperatura pri sežiganju je 850 – 1000°C. Zaradi visoke temperature nastaja malo strupenih snovi. Samo odpadki imajo kalorično vrednost med lesom in rjavim premogom.

Stopnje čiščenja sežganih odpadkov:

1. mehanska stopnja, ko se ločijo prah in delci, pepel iz filtrov se zmeša z vodo in cementom. Skupaj z žlindro tako ne oddaja več škodljivih snovi;
2. plinasta onesnaževala se izpere;
3. katalitsko čiščenje (kot katalizator v avtu) – dušikovi oksidi se razgradijo v oksid in vodo. To pomeni, da zgorevalni plin (ima 130°C) zapusti sežigalnico veliko bolj čist in s tem ni negativnih emisij v zraku.

Drugi objekt, ki smo si ga ogledali, je sežigalnica nevarnih odpadkov (blato iz čistilnih naprav ter ostali nevarni odpadki) Simmering, locirana v industrijskem območju na obrobju mesta, dovolj oddaljena od stanovanjskih objektov.

Dunajski sežigalnici sta naredili pozitiven vtis na nas, vendar se je vseeno porodilo precej vprašanj, kako bi to tehnologijo zares lahko umestili v naš prostor. V naši četrtni skupnosti bi se verjetno najprej vprašali, kako z odpadki in deponijo na barjanskih tleh ter kako bi se po naših cestah prebijalo 250 tovornjakov dnevno. Morda o nadaljevanju kdaj drugič...

Nadzorni center

12. 9. 2009 ob 10. uri

IV. Medobčinsko tekmovanje koscev in grabljic za Pokal Ljubljanskega barja

Jernej Korenčič, ZOLB

Obsežna barjanska ravan, prepredena s številnimi odvodnimi jarki, spojenimi z Ljubljanico, posameznimi hribčki nad ravnino, vonjem vodnega rastlinja, črne prsti, pokošene trave, njih cvetov, ob meglenih poletnih jutrih valovanih z vzletom in prepevanjem številnih ptic, bi bil kratek povzetek doživetega opisa pokrajine iz pred 50 let.

Obsežna barjanska ravan, prepredena s številnimi odvodnimi fekalnimi jarki, spojenimi z Ljubljanico, posameznimi hribčki nad ravnino, vonjem fekalnih alg, črne prsti, pomešane z odpadnim gradbenim materialom, pokošene silažne trave in koruze,

tujih rastlin, njih cvetov, ob meglenih poletnih jutrih, z izparevanjem pesticidov, herbicidov in umetnih gnojil, z vzletom in prepevanjem ogroženih ptic,

pa bi bil povzetek skoraj večine doživetega opisa te iste pokrajine danes.

Konec lanskega leta je Vlada sprejela Uredbo o Krajinskem parku Ljubljansko barje.

To je osnova za izdelavo podzakonskih aktov, odredb, pravil, ukrepov, ustanovitev javnega Zavoda, ki naj bi bedel nad prostorskim oziroma krajinskim urejanjem prostora,

vzpodbujal prebivalstvo k prijaznemu odnosu do narave ter v tem smislu tudi iskal razvojne priložnosti.

Večina vsebine projektov, ki jo je ZOLB pet let sicer neuspešno naslavljal na javne razpise, naj bi med drugim končno dobilo svoje mesto tudi v vladni javni instituciji, odnosno novoustanovljenem Zavodu Krajinski park Ljubljansko barje.

Barjani smo sicer vsake podpore veseli, vendar pa nas zgodovina uči, da se tako kot naši predniki, lahko z zanesljivostjo opremo le na lastno odgovornost in sposobnost.

Verjetno ni nikogar, ki ne bi želel živeti v okolju, ki ga opisuje prvi odstavek prispevka. Take razmere, bo, z ozirom na že degradirano območje barjanske pokrajine, težko zagotoviti. Lahko pa ohranimo vsaj tisto neokrnjeno naravo, ki je še ostala.

Vendar pa nikakor ne na račun prebivalstva. Iskati moramo možnosti, da sprememba odnosa do vzdrževanja kmetijskih površin in okoljskih predpisov, ne bo prizadela socialnega statusa domačinov.

S pravilnim čiščenjem barjanskih travnikov z edinstveno botaniko ter vso biotsko verigo, ki zagotavlja habitatne pogoje za razvoj in življenje številnih, v svetovnem merilu pomembnih ži-

valskih in rastlinskih vrst, bi lahko barjanska pokrajina postala edinstven naravni rezervat (vsaj na nekaterih mestih) najjužnejšega mokrišča Evrope.

Za ohranitev Ljubljanskega barja je pomembno, da se pri gospodarjenju in ohranjanju naravnih in kulturnih vrednot deluje usklajeno z vsemi upravnimi enotami, stroko, institucijami vladnih in nevladnih organizacij. V ekonomskem in naravovarstvenem smislu ga je potrebno obravnavati kot celoto.

Kulturno-etnološka prireditev vseh barjanov, ki se prireja vsako leto v drugi občini je priložnost, da se vsaj enkrat letno srečajo

prebivalci, lastniki, upravljalci zemljišč in predstavniki politike ter stroke, ki neposredno odločajo o bodočnosti barjanske pokrajine.

Temu bo namenjena tudi predhodna letošnja javna tribuna, ki bo nadomestila siceršnjo »okroglo mizo« in bo s pomočjo radia Zeleni val ter vprašanj slučajnih anketiranih prebivalcev po posameznih občinah, skušala pridobiti ključna vprašanja in posredno tudi odgovore, povezane s pričakovanim življenjem prebivalstva v Krajinskem parku Ljubljansko barje.

Osnovni del prireditve bo

namenjen tekmovanju 98 koscev in grabljic, z namenom druženja, predvsem pa ohranjanja kulturne dediščine, ki je skozi stoletja zaznamovala barjanski prostor in med drugim omogočila obstoj določenih, v svetovnem merilu ogroženih rastlinskih in živalskih vrst, vse do današnjih dni.

Letošnje tekmovanje, na katerem sodelujejo ekipe Škofljice, Ig, Brezovice, Borovnice, Vrhnike, Log-Dragomer in MOL, bo popestrjeno z etnološko povorko, »barjansko tržnico«, kulturnim programom, predstavitev glasbenih skupin sedmih občin, zunanjo razstavo orodja, fotografij in običajev iz življenja prebivalcev koloniziranega Barja, likovno delavnico, biološko delavnico, prikazom življenja koliščarjev in predstavitev Plečnikove arhitekture.

Celotna prireditev se bo dogajala v okolici cerkve sv. Mihaela v Črni vasi in sicer drugo soboto v septembru, dne 12.09.2009. Gostitelj je Mestna občina Ljubljana s pokroviteljstvom župana Zorana Jankoviča.

Pričetek prireditve je previden ob 10. uri, vse informacije pa dobite na tel št: 040 29 88 11.

Vabljeni!

Most čez Gruberjev prekop na Špici

Služba za odnose z javnostmi MOL

7. maja je župan Zoran Janković, odprl nov most čez Gruberjev prekop na Špici, ki bo mesto povezal z zelenim zaledjem, predmestjem in Botaničnim vrtom, namenjen pa je pešcem in kolesarjem.

Projekt postavitve mostu, ki pomeni začetek celostne urbane ureditve Špice, je vodila Služba za razvojne projekte in investicije MU MOL. Izvajalci vseh potrebnih del, katerih vrednost znaša 1.300.000,00 evrov, pa so bili Atelje Dešman in projektivno podjetje Arhé, d. o. o., ter Gradis gradbeno podjetje Ljubljana, d. d., in Inštitut za metalne konstrukcije.

Most, ki je dolg 38 metrov, je zamišljen kot ultralahka struktura; nima težkih in masivnih opornikov, le minimalen temelj, ki počiva na pilotih, tako da ne poškoduje obrežnega roba. Konstrukcija je preprosta, zasnovana kot prostorsko paličje dvojnega loka z odprtim trikotnim prerezom. V nosilni prerez je vsajena pohodna površina brvi, ki se prav tako v blagem loku dviguje proti sredini mostu. Ker se konstrukcija loka vzpenja hitreje kot hojnica, se prometna površina proti sredini zoži, proti bregovoma pa razširi (s 3,5 m na sredini na 4,5 m na bregovih). V pohodno površino je vgrajeno talno gretje. Osvetlitev mostu s

svetilkam LED, ki zagotavljajo dolgo življenjsko dobo in nizko porabo energije, je diskretna in varčna, hkrati pa povzdigne most v pomemben javni objekt. Še posebej zanimiv je pogled na most od spodaj, s poti ob vodi in s plovil.

Z urejanjem območja Špice bomo v tem letu še nadaljevali, dela pa bodo dokončana v letu 2010. Levi mestni breg bo

urejen urbano kot park in pristan, na desnem bregu pred mostom pa bo majhen trg z drevesi in klopmi.

Zamisel o odvodnem kanalu, ki bi prispeval k izsuševanju Barja, se je rodila že sredi 16. stoletja, zares zaživela pa je leta 1769, ko so dunajske oblasti v Ljubljano poslale jezuita Gabrijela Gruberja, da bi organiziral potrebne študije za hidravliko, mehaniko in rečno navigacijo ter zasnoval in izvedel gradnjo prekopa. Zahtevna gradnja 3170 metrov dolgega prekopa se je začela leta 1772 in je trajala osem let.

Leta 1828 so s prekopom v Mostah prerezali zavoj Ljubljanice, staro strugo med Mostami in Kodeljevimi pa zasuli. Tedaj se je ime Gruberjev prekop udomačilo tudi za del nekdanje Ljubljane in sedanje sotočje. Leta 1829 so bila končana tudi dela s poglobljanjem Ljubljane in prekopa.

FOTO: Stane Jeršič

ZŠD KRIM
Zveza športnih društev Krim

Zveza športnih društev Krim vabi na dneve odprtih vrat Zveze športnih društev Krim, ki bodo potekali v Športni dvorani Krim in na drugih lokacijah.

BREZPLAČNI RAČUNALNIŠKI TEČAJI

Mestna občina Ljubljana

ZA STAREJŠE PREBIVALCE MOL

(UPOKOJENCI, STAREJŠI OD 55. LET)

ORGANIZIRAMO

ZAČETNE IN NADALJEVALNE RAČUNALNIŠKE TEČAJE

(WINDOWS, WORD, INTERNET, EXCEL)

S tem želimo povečati informacijsko pismenost starejšega prebivalstva mestne občine Ljubljana. Računalniške tečaje bomo izvedli po sedežih četrtnih skupnosti mol.

PRIJAVITE SE LAHKO NA SEDEŽU ČETRTE SKUPNOSTI RUDNIK,
Pot k ribniku 20, tel. št. 428 0 3 45 ali
V SLUŽBI ZA LOKALNO SAMOUPRAVO, tel. 306 48 62, ga. Vesna Bolle.

PRISRČNO VABLJENI!

SREČANJE KRAJANOV

ČETRTE SKUPNOSTI RUDNIK 2009

Četrtna skupnost Rudnik vas v sodelovanju s PGD Ljubljana-Barje in drugimi društvi z območja četrtna skupnosti, vabi na prireditev »Srečanje krajanov Četrtna skupnosti Rudnik 2009«, ki bo **29. avgusta 2009 na sejmišču Barje s pričetkom ob 15. uri.**

Zabaval nas bo ansambel MAJ.

- Društvo tabornikov rod Podkovani krap
- Konjerejsko društvo Barje
- Društvo prijateljev poti sv. Jakoba
- Društvo za Ljubljansko barje
- Društvo mladinski ceh
- MOPZ Barje
- Športno rekreativno društvo Bober
- Zveza športnih društev Krim
- Konjeniško društvo Santos

VLJUDNO VABLJENI!